

Isak påkalder Herrens navn

Nøglevers: "Så byggede han et alter dér og påkaldte Herrens navn, og han slog sit telt op dér; og dér gravede Isaks tjenere en brønd."

Første Mosebog 26:25

Udvalgte skrifter:

Første Mosebog 26:16-33

Vores nøglevers fokuserer på kulminationen af Isaks ophold i en tid med hungersnød. Det kan have været hans første tanke at tage ned til Egypten, hvor mad og vand stort set var sikret af Nilens stadige strøm. Hans far Abraham brugte denne strategi. (Se 1. Mosebog 12:10) Isak blev dog bedt af Jehova om at blive i det forjættede land. Gud ville lave et eksempel for at demonstrere sin evne til at opretholde sit folk. Herren ønskede ikke, at Isak skulle vælge den nemme vej. Lektionens pointe: Selv i meget vanskelige situationer vil Gud sørge.

Vand er afgørende for at overleve hungersnød. Isak mindedes de brønde, hans far havde gravet i landet, og forsøgte at finde dem og forny deres dyrebare strøm. Hvad var der sket med dem? Filistrene havde

tilstoppet dem for at forhindre dem i at blive brugt. Ifølge Skriften slog Isak "sit telt op i Gerars dal og boede der. Og Isak gravede igen de vandbrønde, som de havde gravet i hans far Abrahams dage, for filistrene havde lukket dem til efter Abrahams død. Han kaldte dem ved de navne, som hans far havde kaldt dem." Første Mosebog 26,17.18; 21,25-31

Respekt og ære for mindet om hans fars tro påvirkede Isaks ønske om at navngive brøndene i overensstemmelse med deres tidligere betegnelse. Det er helt i tråd med Jeremias' budskab: "Dette er, hvad Herren siger: Stå ved korsvejen og se; spørg efter de gamle stier, spørg, hvor den gode vej er, og gå på den, så skal I finde hvile for jeres sjæle." (Jeremias 6:16) Vi gør klogt i at holde os til de "gamle stier", som vores fædre vandrede på. Disse stier er åbenbaret i den dybeste vandkilde på jorden - den hellige bibel, hvorfra sandhedens levende vand springer ud.

Isak bad sine tjenere om at grave Abrahams brønde igen. Det var en glædelig begivenhed, da den første gav vand. Glæden var kortvarig. De lokale hyrder skændtes med Isaks tjenere og sagde: "Vandet er vores." Isak opgav den og kaldte den passende for *Esek*, som betyder "strid". Hans tjenere gravede den

næste brønd, men resultatet var det samme. Hyrderne fra Gerar skændtes med dem, og igen opgav Isak den brønd og kaldte den *Sitnah*, som betyder "modstand". Vedholdenhed og tro på Guds løfter styrkede Isaks beslutsomhed, og han fortsatte arbejdet med at genoprette sin fars brønde. Første Mosebog 26:19-21

Den tredje nyreparerede brønd gav også vand, og der var ingen strid om rettighederne til den. Isak gav den navnet *Rehoboth*, som betyder "et bredt sted". "Så han kaldte det *Rehoboth*, fordi han sagde: For nu har Herren gjort plads til os, og vi skal være frugtbare i landet." (vers 22) Glæden over dette foregreb salmistens ord: "Han førte mig også ud på et bredt sted; han udfriede mig, fordi han glædede sig over mig." (Salme 18:19) Således blev Isak inspireret til at påkalde Herrens navn, som hans far Abraham havde gjort.

Nutidens nejsigere vil nægte Guds folk det levende vand - den hellige bibel. Han sørger som altid for os. Som Isak gjorde det, påkalder vi med glæde Herrens navn, vores befrier.